

ved at gjøre „kan“ til et „skal“ derved gjør det første Skridt ad den Vej, som vi maae tilbagelægge, hvis Hæren virkelig skal være i den kampdygtige Stand, hvori vi Alle haabe, at den vil være, dersom vi endelig skulle blive nødte til at føre Krig. Jeg vil tillade mig at henvende den samme Bøn til den høitærede Krigsminister, som blev fremsat af min ærede Ven for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luren), om den høitærede Minister dog ikke vilde tage Forslaget under Nr. 40 tilbage; thi jeg kan ikke Andet end underskrive, hvad derom er udtalt af den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, og derhos troer jeg, at den høitærede Minister vil styrke sin Stilling derved, idet han efter min Mening vil have godt Haab om at faae Forslaget under Nr. 39 ført igjennem, dersom han tager Forslaget under Nr. 40 tilbage.

B. Christensen: Saa ugjerne jeg end forlænger Discussionen over de her foreliggende Punkter, har jeg dog særlig Opfordring til at udtale et Par Ord om det meget vigtige Forslag under Nr. 39 angaaende Indkaldelse af Forstærkningsmandskabet. Jeg havde ønsket, at jeg idag, ligesom forrige Gang, kunde stemme imod denne Bevilling og derved, som den ærede Ordfører da udtrykte sig, skaae Mandskabet for denne Byrde, men efter en omhyggelig Overveielse af Forholdene og efter idag at have hørt den høitærede Krigsminister er det mig klart, at dette Forslag ikke kan nægtes, uden at man derved tilføier vort Forsvarsvæsens Udvikling en ikke uvæsentlig Standsning og Skade, og uden at man derved tilfidesætter, hvad Loven efter min Opfattelse klarlig har forudsat og anerndet. Dertil kommer endnu, at det er meget tvivlsomt, om ikke den Skaansel, som vi ønske at vise Mandskabet, i Gjærningen kunde falde ud til lige det Modsatte. Det kan nemlig ikke nægtes, at, dersom vi tænke os et Overfald, en Krig, i hvilket Tilfælde jo disse Batailloner øieblikkelig ville blive indkaldte og brugte, vilde den Skaansel, som man her — og jeg tilstaaer, ogsaa jeg — ønsker at vise Mandskabet, meget sandsynligt være lige det Modsatte. Efter de Dplysninger om

de Befalingsmænd, der staae til Forstærknings Disposition, som vi idag have faaet fra den høitærede Krigsminister, vil det være klart, at han virkelig maa være istand til med stor Frugt baade for Befalingsmændene, for de Menige og for vort Forsvarsvæsen i det Hele at kunne anvende den Bevilling, der her forlanges, og jeg kan ikke erkjende, at de faa Dages Tjeneste, hvormed der er Tale, kan medføre en saa stor Byrde for Mandskabet, at dette bør komme i Betragtning ved et i sig selv saa vigtigt Spørgsmaal. Jeg vil derfor for mit Vedkommende idag stemme for dette Forslag, men derimod er jeg langt mere i Tvivl med Hensyn til det efterfølgende Forslag om Indkaldelse af 7de Aargangs Mandskab til Reserverebataillonerne. Jeg troer, at man gjør den høitærede Krigsminister noget uret, naar man siger, at det ikke stemmer med Lovens Indhold, at man indkalder dette Mandskab, thi for mig stiller Sagen sig saaledes, at man, maaskee ved en Incurie, eller, som jeg snarere troer, derved at man har anseet det for en Selvsølge, at Loven i dens Udførelse i de første Aar maatte tillempe efter de til enhver Tid forhaandenværende Omstændigheder, har forudsat — det var idetmindste Tilfældet med mig som Medlem af det Udvalg, der har behandlet denne Lov — at der i de nævnte Aargange vilde være rigeligt nok Mandskab til at faae Bataillonerne fuldtallige. Det maa ikke glemmes, at et af de store Principer, der ere slaaede fast ved Hærloven, netop er det af den høitærede Minister paaberaabte, nemlig, at Dvellerne skulle foretages med fuld Styrke, og jeg har idetmindste ikke endnu hørt af nogen eneste Sagmand, at dette ikke var et Hovedmoment for, at Dvellerne bleve frugtbare. — Jeg vilde imidlertid ligesom den ærede sidste Taler ret meget ønske, at den høitærede Krigsminister kunde finde sig foranlediget til at opgive Forslaget under Nr. 40. Jeg er vis paa, at det vilde bidrage meget til, at vi allerede idag kom til det efter min Formening i Hærloven hjemlede Resultat, at den foreslaaede Indkaldelse af Forstærkningsmandskabet finder Sted. — Ved de øvrige Forslag skal jeg ikke opholde mig, men det var kun paa Grund af denne